

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง
ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๙/๒๕๕๙ วันที่ ๓๐ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีขณะกระทำความผิด

คู่กรณีที่ ๑ เจ้าหน้าที่ทะเบียน ๔	สังกัด เทศบาลเมือง
คู่กรณีที่ ๒ นักบริหารสวัสดิการสังคม	สังกัด เทศบาลเมือง
คู่กรณีที่ ๓ หัวหน้าสำนักงานปลัดเทศบาล	สังกัด เทศบาลเมือง
คู่กรณีที่ ๔ รองปลัดเทศบาล	สังกัด เทศบาลเมือง
คู่กรณีที่ ๕ รองนายกเทศมนตรี	สังกัด เทศบาลเมือง
คู่กรณีที่ ๖ นายกเทศมนตรี	สังกัด เทศบาลเมือง

เรื่อง การจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐
ของเทศบาลเมืองโดยมิชอบด้วยระเบียบ

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่ง
คณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตาม
อำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน
และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณ
และการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

คู่กรณีที่ ๑ ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ทะเบียน ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
คัดเลือกผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ป่วยเอดส์ เพื่อรับเบี้ยยังชีพประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ รวมทั้งเป็น
ผู้จัดทำรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินและบันทึกขออนุมัติเบิกจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตามคำสั่งเทศบาลเมือง
ที่ ๓๗๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ และได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการจ่ายเงินสงเคราะห์
ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ ตามคำสั่งเทศบาลเมือง ที่ ๒๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐
มีหน้าที่นำเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ไปจ่ายให้แก่ผู้สูงอายุ คนพิการ และ
ผู้ป่วยเอดส์ตามรายชื่อที่ได้รับการอนุมัติในแต่ละครั้ง และมีหน้าที่รวบรวมเอกสาร หลักฐานการรับเงิน
สงเคราะห์เพื่อจัดส่งให้กองคลังตรวจสอบ คู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้ครอบครองเงินสดของทางราชการที่จะนำไปมอบ

ให้กับผู้มีสิทธิ ทำหลักฐานการรับเงินและเป็นผู้เก็บรักษาหลักฐานการรับเงินด้วยตนเอง คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ เป็นผู้บังคับบัญชาาระดับต้นของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๕ คู่กรณีที่ ๖ เป็นผู้ควบคุมกำกับดูแลและอนุมัติให้เบิกจ่ายเงิน

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ เทศบาลเมืองมีการเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และผู้ป่วยเอดส์ ไม่ถูกต้อง ดังนี้

๑. การจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ตำบล ค. งวดที่ ๑ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๙ และงวดที่ ๒ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ คู่กรณีที่ ๑ ได้เบิกจ่ายเงินให้กับผู้สูงอายุโดยทำหลักฐานการจ่ายเงิน มีลายพิมพ์นิ้วมือระบุว่าเป็นของนางสาว จ. ผู้รับเงิน ปรากฏตามใบสำคัญรับเงินที่แนบตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๕๘๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๙ จำนวน ๑,๒๐๐ บาท และฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๑๙๐๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๓,๘๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท ทั้งที่นางสาว จ. ได้เสียชีวิตไปตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ และทายาทของนางสาว จ. ยืนยันว่าไม่เคยได้รับเงินจากเทศบาลเมืองแต่อย่างใด

๒. การจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ตำบล จ. งวดที่ ๑ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ คู่กรณีที่ ๑ ได้ใส่ชื่อนาง ม. ในใบสำคัญรับเงิน ตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๒๐๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ และมีลายพิมพ์นิ้วมือเป็นหลักฐานการรับเงิน จำนวน ๑,๘๐๐ บาท ทั้งที่นาง ม. ยังไม่มีสิทธิได้รับเงิน เพราะเทศบาลเมืองได้ประกาศรายชื่อให้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ฯ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ซึ่งนาง ม. จะมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ฯ ตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๔๙ เป็นต้นไป นอกจากนี้ยังปรากฏว่า ในใบสำคัญรับเงินตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๕๘๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๙ คู่กรณีที่ ๑ ได้เบิกจ่ายเงิน จำนวน ๑,๒๐๐ บาท ให้กับนาง ม. อีกครั้ง จึงเป็นการจ่ายเงินซ้ำซ้อนกับครั้งแรก รวมเงินที่คู่กรณีที่ ๑ เบิกจ่ายให้ทั้งสองฎีกา เป็นเงิน ๓,๐๐๐ บาท แต่นาง ม. ยืนยันว่า ได้รับเงินเฉพาะตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๕๘๒/๒๕๕๐ เพียง ๑,๒๐๐ บาท และในการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตำบล จ. งวดที่ ๒ และเงินตกเบิกให้กับนาง ม. ซึ่งมีสิทธิได้รับเงินงวดที่ ๒ ตั้งแต่เดือนเมษายนถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๐ จำนวน ๓,๐๐๐ บาท และเงินตกเบิกจากการปรับอัตราเบี้ยยังชีพตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๔๙ ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๘๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๓,๘๐๐ บาท คู่กรณีที่ ๑ ได้เบิกจ่ายให้กับนาง ม. ตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๑๙๐๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เป็นเงิน ๔๒๐๐ บาท ซึ่งเกินกว่าสิทธิที่ควรจะได้รับ เป็นเงิน ๔๐๐ บาท รวมเป็นเงินที่จ่ายเกินไปทั้งสิ้น จำนวน ๒,๒๐๐ บาท

๓. การเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตกเบิกย้อนหลัง และเงินงวดที่ ๒ ตามบัญชีรายชื่อผู้สูงอายุที่มีสิทธิรับเงินประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๘ และ ๒๕๔๙ ตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๑๙๐๐/๒๕๕๐

ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ นางสาว น. และนาง ส. ได้รับคนละ ๓,๘๐๐ บาท และการเบิกจ่ายเงิน สงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ของตำบล จ. ตำบล ค. และตำบล พ. ระหว่างวันที่ ๒๘ - ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๑๙๐๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ นาง ง. และนาง จ. ได้รับคนละ ๔,๒๐๐ บาท โดยคูกรณีที่ ๑ ได้นำรายชื่อผู้สูงอายุทั้ง ๔ คน ซึ่งเป็นผู้สมัครขอรับ เงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุนายใหม่และยังไม่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกให้ได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จากคณะกรรมการคัดเลือกฯ เข้าไปรับเงินงวดที่ ๒ แทนที่ผู้สูงอายุที่มีชื่ออยู่เดิมที่ไม่มารับเงิน โดยแก้ไขเพิ่มเติม ใบสำคัญรับเงินด้วยการลบรายชื่อผู้สูงอายุเดิมที่ไม่มารับเงินออก จากนั้นเพิ่มเติมรายชื่อผู้สูงอายุทั้ง ๔ คน ดังกล่าว เข้าไปแทนที่เพื่อให้เชื่อว่าผู้สูงอายุทั้ง ๔ คน เป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินจริง รวมเป็นเงิน ๑๖,๐๐๐ บาท

๔. การจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๘ ปี ๒๕๔๙ และปี ๒๕๕๐ งวดที่ ๑ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ และวันที่ ๒๖ - ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ ตามฎีกาเบิก เงินเลขที่ ๒๐๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ และตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๕๘๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๙ และงวดที่ ๒ วันที่ ๒๘ - ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๑๙๐๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๑๙๐๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ คูกรณีที่ ๑ ได้นำรายชื่อผู้สูงอายุที่ไม่ได้อยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินเข้ามาเพิ่มแทนรายชื่อผู้สูงอายุที่ผ่าน การพิจารณาคัดเลือกจากคณะกรรมการคัดเลือกฯ แล้ว แต่ได้เสียชีวิตลง จำนวน ๒๑ คน ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อ สกุล	อายุ (ปี)	ฎีกาเบิกเงินเลขที่	จำนวนเงิน (บาท)
๑	นาง ศ.	๘๒	๒๐๕/๒๕๕๐	๑,๘๐๐
			๑๙๐๑/๒๕๕๐	๔,๒๐๐
๒	นาง น.	๘๒	๒๐๕/๒๕๕๐	๑,๘๐๐
			๑๙๐๑/๒๕๕๐	๔,๒๐๐
๓	นาง ช.	๙๐	๒๐๕/๒๕๕๐	๑,๘๐๐
			๑๙๐๑/๒๕๕๐	๔,๒๐๐
๔	นาง ย.	๖๘	๒๐๕/๒๕๕๐	๑,๘๐๐
			๑๙๐๑/๒๕๕๐	๔,๒๐๐
๕	นาง ล.	๗๘	๒๐๕/๒๕๕๐	๑,๘๐๐
			๑๙๐๑/๒๕๕๐	๔,๒๐๐
๖	นาง ท.	๙๖	๒๐๕/๒๕๕๐	๑,๘๐๐

ลำดับที่	ชื่อ สกุล	อายุ (ปี)	ฎีกาเบิกเงินเลขที่	จำนวนเงิน (บาท)
			๑๙๐๑/๒๕๕๐	๔,๒๐๐
๗	นาง ร.	๗๘	๒๐๕/๒๕๕๐	๑,๘๐๐
			๑๙๐๑/๒๕๕๐	๔,๒๐๐
๘	นาง ห.	๗๓	๒๐๕/๒๕๕๐	๑,๘๐๐
			๑๙๐๑/๒๕๕๐	๔,๒๐๐
๙	นาง ส.	๗๖	๒๐๕/๒๕๕๐	๑,๘๐๐
			๑๙๐๑/๒๕๕๐	๔,๒๐๐
๑๐	นาง ป.	๗๖	๒๐๕/๒๕๕๐	๑,๘๐๐
			๑๙๐๑/๒๕๕๐	๔,๒๐๐
๑๑	นาง ถ.	๘๑	๒๐๕/๒๕๕๐	๑,๘๐๐
			๑๙๐๑/๒๕๕๐	๔,๒๐๐
๑๒	นาง ม.	๙๓	๒๐๕/๒๕๕๐	๑,๘๐๐
			๑๙๐๑/๒๕๕๐	๔,๒๐๐
๑๓	นาง อ.	๖๘	๒๐๕/๒๕๕๐	๑,๘๐๐
			๑๙๐๑/๒๕๕๐	๔,๒๐๐
๑๔	นาง ก.	๗๘	๒๐๕/๒๕๕๐	๑,๘๐๐
๑๕	นาง ด.	๗๘	๒๐๕/๒๕๕๐	๑,๘๐๐
			๑๙๐๑/๒๕๕๐	๔,๒๐๐
๑๖	นาง ต.	๘๕	๒๐๕/๒๕๕๐	๑,๘๐๐
			๑๙๐๑/๒๕๕๐	๔,๒๐๐
๑๗	นาง ณ.	๙๐	๒๐๕/๒๕๕๐	๑,๘๐๐
			๑๙๐๑/๒๕๕๐	๔,๒๐๐
๑๘	นาง พ.	๗๕	๑๙๐๐/๒๕๕๐	๓,๘๐๐
๑๙	นาง ฝ.	๗๘	๑๙๐๐/๒๕๕๐	๓,๘๐๐
๒๐	นาย ส.	๘๔	๑๙๐๐/๒๕๕๐	๓,๘๐๐
๒๑	นางสาว จ.	๖๗	๑๙๐๐/๒๕๕๐	๓,๘๐๐
รวมเป็นเงินทั้งสิ้น				๑๑๓,๐๐๐

๕. การเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ เทศบาลเมืองได้ดำเนินการจัดทำรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ จำนวน ๓๕๒ คน ๗ ๕๐๐ บาท ต่อเดือน นำส่งให้จังหวัด เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๐ โดยผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ฯ จะมีสิทธิได้รับเงินนับตั้งแต่วันที่ได้รับอนุมัติรายชื่อจากผู้บริหารท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๓ แต่ปรากฏว่า คูณกรณีที่ ๑ ได้ทำบันทึกข้อความขออนุมัติเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์ฯ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ โดยขออนุมัติเบิกจ่ายเงินตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๓๕๒ คน เป็นเงินคนละ ๓,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑,๐๕๖,๐๐๐ บาท เสนอต่อกรณีที่ ๒ คูณกรณีที่ ๓ คูณกรณีที่ ๔ คูณกรณีที่ ๕ และกรณีที่ ๖ เพื่อยกเงินเบิกจ่ายเงินตามสายบังคับบัญชา และได้เบิกจ่ายเงินให้กับผู้สูงอายุเมื่อวันที่ ๒๘ - ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๑๙๐๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นการเบิกจ่ายเงินให้กับผู้ไม่มีสิทธิได้รับเงิน ทำให้เทศบาลเมืองได้รับความเสียหาย เป็นเงิน ๑,๐๕๖,๐๐๐ บาท

๖. การเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ เทศบาลเมืองได้จ่ายเงินให้กับผู้ป่วยเอดส์ตามรายชื่อที่ประกอบบันทึกข้อความขออนุมัติเบิกเงิน ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๐ จำนวน ๕๑ คน ๗ ๖,๐๐๐ บาท โดยอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินย้อนหลังตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๐ ทั้งที่ผู้ป่วยเอดส์ จำนวน ๕๑ คน ได้รับอนุมัติรายชื่อจากผู้บริหารท้องถิ่นให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ฯ ในวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๐ และมีสิทธิได้รับเงินครั้งแรกในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ฉะนั้น ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ ผู้ป่วยเอดส์ทั้ง ๕๑ คน จึงยังไม่มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ฯ เทศบาลเมืองจึงไม่อาจอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินย้อนหลังตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๐ เป็นเงิน ๓๐๖,๐๐๐ บาท ให้กับผู้ป่วยเอดส์ได้

๗. การเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ให้กับผู้ที่ไม่มีสิทธิรับเงิน โดยเทศบาลเมืองคัดเลือกผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเงินและจ่ายเงินสงเคราะห์ฯ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ให้กับผู้สูงอายุที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีสัญชาติจีน จำนวน ๔ คน คือ นาย จ. นาย ล. นาง ข. และนาย ส. ตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๒๐๕/๒๕๕๐ เลขที่ ๕๘๒/๒๕๕๐ เลขที่ ๑๙๐๐/๒๕๕๐ เลขที่ ๑๙๐๑/๒๕๕๐ เลขที่ ๑๙๐๔/๒๕๕๐ เลขที่ ๑๙๐๕/๒๕๕๐ และเลขที่ ๒๗๒๒/๒๕๕๐ รวมเป็นเงิน ๑๙,๕๐๐ บาท

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยรวม ๓ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คู่กรณีที่ ๑ ถึงคู่กรณีที่ ๖ เป็นเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่เบิกเงิน ปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย แก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีที่ ๑ ถึงคู่กรณีที่ ๖ เป็นเจ้าหน้าที่ หรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทาง งบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ แต่ไม่รวมถึงข้าราชการการเมืองตาม กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๑ ดำรงตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ ทะเบียน ๔ คู่กรณีที่ ๒ ดำรงตำแหน่ง นักบริหารสวัสดิการสังคม คู่กรณีที่ ๓ ดำรงตำแหน่ง หัวหน้าสำนักงาน ปลัดเทศบาล คู่กรณีที่ ๔ ดำรงตำแหน่ง รองปลัดเทศบาล คู่กรณีที่ ๕ ดำรงตำแหน่ง รองนายกเทศมนตรี และ คู่กรณีที่ ๖ ดำรงตำแหน่ง นายกเทศมนตรี โดยคู่กรณีที่ ๑ ถึงคู่กรณีที่ ๔ เป็นพนักงานเทศบาล ส่วนคู่กรณีที่ ๕ และคู่กรณีที่ ๖ ถือเป็นผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ คู่กรณีทั้ง ๖ คน สังกัดเทศบาลเมือง ดังนั้น คู่กรณีที่ ๑ ถึงคู่กรณีที่ ๖ จึงเป็นเจ้าหน้าที่ตามระเบียบดังกล่าวแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ ถึงคู่กรณีที่ ๖ มีหน้าที่เบิกเงิน หรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการคัดเลือก ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์เพื่อรับเบี้ยยังชีพ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ตามคำสั่งเทศบาล เมือง ที่ ๓๗๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ รวมทั้งเป็นผู้จัดทำรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินและบันทึกขอ อนุมัติเบิกจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในขั้นตอนการเบิกเงินซึ่งเริ่ม ตั้งแต่ขั้นตอนการจัดทำและรับรองเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อเสนอคำขอเบิกต่อผู้มีอำนาจ

คู่กรณีที่ ๒ ในฐานะนักบริหารสวัสดิการสังคม เป็นผู้ลงนามให้ความเห็นชอบในหนังสือขอ อนุมัติเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ และได้รับการแต่งตั้งให้ เป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการคัดเลือกผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ เพื่อรับเบี้ยยังชีพ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ตามคำสั่งเทศบาลเมือง ที่ ๓๗๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙

คู่กรณีที่ ๓ ในฐานะหัวหน้าสำนักงานปลัดเทศบาล เป็นผู้ลงนามในฎีกาเบิกเงินสงเคราะห์ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ในฐานะผู้เบิก ตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๕๘๒/๒๕๕๐ เลขที่ ๑๙๐๐/๒๕๕๐ เลขที่ ๑๙๐๑/๒๕๕๐ เลขที่ ๑๙๐๕/๒๕๕๐ เลขที่ ๓๐๓๓/๒๕๕๐ เลขที่ ๑๙๐๔/๒๕๕๐ และเลขที่ ๒๓๒๒/๒๕๕๐

คู่กรณีที่ ๔ ในฐานะรองปลัดเทศบาล เป็นผู้ลงนามให้ความเห็นชอบในหนังสือขออนุมัติเบิกจ่าย เงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ และได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการคัดเลือก

ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ เพื่อรับเบี้ยยังชีพ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ตามคำสั่งเทศบาลเมือง ที่ ๓๗๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ และได้ลงนามในฐานะผู้เบิกเงินตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๒๐๕/๒๕๕๐

คู่กรณีที่ ๕ ในฐานะรองนายกเทศมนตรี ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นรองประธานกรรมการคัดเลือกผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ เพื่อรับเบี้ยยังชีพ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ตามคำสั่งเทศบาลเมือง ที่ ๓๗๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ และได้ลงนามในฐานะผู้อนุมัติตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๕๒๘/๒๕๕๐ และฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๓๐๓๓/๒๕๕๐

คู่กรณีที่ ๖ ตำแหน่งนายกเทศมนตรี ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นประธานกรรมการคัดเลือกผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ เพื่อรับเบี้ยยังชีพ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ตามคำสั่งเทศบาลเมือง ที่ ๓๗๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ และได้ลงนามในฐานะผู้อนุมัติตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๒๐๕/๒๕๕๐ เลขที่ ๑๙๐๐/๒๕๕๐ เลขที่ ๑๙๐๑/๒๕๕๐ เลขที่ ๑๙๐๔/๒๕๕๐ เลขที่ ๑๙๐๕/๒๕๕๐ และเลขที่ ๒๗๒๒/๒๕๕๐ รวมทั้งเป็นผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ควบคุม กำกับดูแล และอนุมัติการเบิกจ่ายเงิน

ดังนั้น คู่กรณีที่ ๑ ถึงคู่กรณีที่ ๖ จึงเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในขั้นตอนการเบิกเงินซึ่งเริ่มตั้งแต่วขั้นตอนการจัดทำและรับรองเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อเสนอคำขอเบิกต่อผู้มีอำนาจ ตลอดจนจนถึงการลงนามในฐานะเป็นผู้เบิก ซึ่งในการอนุมัติให้เบิกเงินนั้นเป็นการอนุมัติตามหลักฐานคำขอเบิกประกอบฎีกาเบิกเงิน ซึ่งการเบิกเงินถือเป็นกระบวนการที่มีผลทำให้เงินออกจากการครอบครองของเทศบาลเมือง จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๑ ถึงคู่กรณีที่ ๖ มีหน้าที่เบิกเงินตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ ถึงคู่กรณีที่ ๖ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยมีขอบ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ถึงคู่กรณีที่ ๖ เกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ โดยร่วมกันลงลายมือชื่อในหนังสือขออนุมัติเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพ และฎีกาเบิกเงิน ดังนี้

๑. การเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ จำนวน ๓๕๒ คน ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์ฯ ข้อ ๔ กำหนดว่า ผู้สูงอายุที่จะมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพจะต้องได้รับการอนุมัติรายชื่อจากผู้บริหารท้องถิ่น และข้อ ๑๓ กำหนดว่า ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามระเบียบนี้ให้มีสิทธิรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพนับแต่วันที่ได้รับอนุมัติรายชื่อจากผู้บริหารท้องถิ่น

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า เทศบาลเมืองได้รับการสนับสนุนงบประมาณสำหรับผู้สูงอายุรายใหม่ ปี ๒๕๕๐ ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๕๐ ในอัตราคนละ ๕๐๐ บาท ต่อเดือน จำนวน ๖ เดือน รวมเป็นเงินคนละ ๓,๐๐๐ บาท จำนวน ๓๕๒ คน รวมเป็นเงิน ๑,๐๕๖,๐๐๐ บาท แต่ เทศบาลเมืองได้จัดทำรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ จำนวน ๓๕๒ คน นำส่งให้จังหวัด เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๐ ต่อมาคูกรณีที่ ๑ ได้ทำบันทึกขออนุมัติ เบิกจ่ายเงิน สงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ตามบันทึกข้อความ งานสังคมสงเคราะห์ กองสวัสดิการสังคม ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๐ โดยขออนุมัติเบิกย้อนหลังตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๙ ถึง เดือนมีนาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๓๕๒ คน เป็นเงินคนละ ๓,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๐๕๖,๐๐๐ บาท เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น โดยคูกรณีที่ ๒ คูกรณีที่ ๔ และคูกรณีที่ ๕ ลงลายมือชื่อเห็นควร พิจารณออนุมัติในหนังสือขออนุมัติเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์ฯ คูกรณีที่ ๓ ลงลายมือชื่อในฐานะผู้เบิก และคูกรณีที่ ๖ ลงลายมือชื่อในฐานะเป็นผู้อนุมัติให้เบิกจ่ายเงินได้ ตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๑๙๐๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และได้จ่ายเงินให้กับผู้สูงอายุตามบัญชีรายชื่อที่ส่งให้จังหวัด เมื่อวันที่ ๒๘ - ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ กรณีดังกล่าว จึงเป็นการเบิกเงินให้กับผู้สูงอายุซึ่งยังไม่มีสิทธิได้รับเงินในช่วงเดือน ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๕๐

การที่คูกรณีที่ ๑ ถึงคูกรณีที่ ๖ อ้างว่า การเบิกจ่ายเงินให้กับผู้สูงอายุทั้ง ๓๕๒ คน ไม่ใช่การ เบิกจ่ายเงินย้อนหลัง เนื่องจากรายชื่อทั้ง ๓๕๒ คน มีการประกาศรายชื่อแล้วซึ่งถือเป็นการอนุมัติแล้วโดย ไม่ต้องนำมาพิจารณาอีกรอบ จึงเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินอยู่แล้วก่อนวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๐ ที่มีหนังสือแจ้ง จังหวัดก็เป็นเพียงการแจ้งเพื่อทราบเท่านั้น เห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงิน สงเคราะห์ฯ ข้อ ๘ กำหนดว่า ให้นำรายชื่อผู้สูงอายุและคนพิการที่ผ่านการคัดเลือกแล้วมาจัดทำเป็นบัญชี ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ แล้วปิดประกาศไว้โดยเปิดเผยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ณ สำนักงาน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือที่อื่นๆ ตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด หากไม่มีผู้ใดคัดค้าน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเสนอผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ ตามบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ ดังนั้น ขั้นตอนการอนุมัติรายชื่อ ผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเงินตามระเบียบนั้น ต้องเริ่มจากการคัดเลือกและประกาศรายชื่อ เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน รายชื่อจะต้องนำเสนอผู้บริหารอีกครั้งเพื่ออนุมัติรายชื่อดังกล่าว เพียงการประกาศรายชื่อนั้นไม่ถือเป็นการ อนุมัติที่ทำให้รายชื่อนั้นเป็นผู้มีสิทธิรับเงินในทันที

จากการตรวจสอบและการให้ถ้อยคำของคูกรณีที่ ๑ ถึงคูกรณีที่ ๖ ประกอบกับหลักฐานที่ คูกรณีนำเสนอมีเพียงประกาศรายชื่อนั้น ไม่มีหลักฐานการอนุมัติรายชื่อแต่อย่างใด จะถือตามที่ว่าอ้างว่า

การประกาศรายชื่อแล้วเท่ากับเป็นการได้รับอนุมัติแล้วนั้นย่อมเป็นการไม่ชอบด้วยระเบียบ ดังนั้น ข้อกล่าวอ้างของคู่กรณีที่ ๑ ถึงคู่กรณีที่ ๖ จึงฟังไม่ขึ้น

๒. การเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่าย เงินสงเคราะห์ฯ ข้อ ๔ กำหนดว่า ผู้ป่วยเอดส์ที่มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพจะต้องได้รับการอนุมัติรายชื่อจากผู้บริหารท้องถิ่น และตามระเบียบฯ ข้อ ๑๓ ได้กำหนดให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ มีสิทธิรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพนับแต่วันที่ได้รับอนุมัติรายชื่อจากผู้บริหารท้องถิ่น

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า เทศบาลเมืองได้รับการจัดสรรงบประมาณสำหรับผู้ป่วยเอดส์ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ในอัตราคนละ ๕๐๐ บาท ต่อเดือน จำนวน ๕๑ คน โดยที่เทศบาลเมืองไม่ได้จัดส่งรายชื่อผู้ป่วยเอดส์ที่ผู้บริหารท้องถิ่นได้อนุมัติรายชื่อให้กับจังหวัดพิจารณาก่อนการจัดสรรงบประมาณ ต่อมาคู่กรณีที่ ๑ ได้ขออนุมัติเบิกเงินโครงการเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ จำนวน ๕๑ คน งวดที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๕๐ เป็นเงิน ๑๕๓,๐๐๐ บาท และงวดที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายนถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๐ เป็นเงิน ๑๕๓,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๓๐๖,๐๐๐ บาท ตามบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๐ และเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น โดยคู่กรณีที่ ๒ นักบริหารงานสวัสดิการสังคม ลงลายมือชื่อในหนังสือขออนุมัติเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์ฯ โดยมีข้อสังเกตว่า เพื่อให้การจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ป่วยเอดส์ถูกต้องเห็นควรดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์ฯ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๑๐ ก่อนการเบิกจ่ายต่อไป คู่กรณีที่ ๓ หัวหน้าสำนักปลัด รักษาการแทนผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม ลงลายมือชื่อในฐานะผู้เบิก และคู่กรณีที่ ๕ รองนายกเทศมนตรี ปฏิบัติหน้าที่แทนนายกเทศมนตรี ลงลายมือชื่อในฐานะเป็นผู้อนุมัติให้เบิกจ่ายได้ ตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๓๐๓๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๐

การที่คู่กรณีดังกล่าวขออนุมัติเบิกเงินโครงการเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ จำนวน ๕๑ คน ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๐ เป็นการขออนุมัติเบิกจ่ายย้อนหลัง เนื่องจากผู้ป่วยเอดส์ ทั้ง ๕๑ คน ยังไม่มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เพราะยังไม่มีการอนุมัติรายชื่อจากผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งในกรณีนี้ต้องถือว่าผู้ป่วยเอดส์ทั้ง ๕๑ คน ได้รับอนุมัติรายชื่อจากผู้บริหารท้องถิ่นให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ฯ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๐ ตามรายชื่อประกอบบันทึกข้อความขออนุมัติเบิกเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ ผู้ป่วยเอดส์ดังกล่าวจึงมีสิทธิได้รับเงินในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ดังนั้น ในระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ ผู้ป่วยเอดส์ทั้ง ๕๑ คน จึงไม่มีสิทธิรับเงินสงเคราะห์ฯ และไม่ปรากฏหลักฐานที่ยืนยันว่าผู้ป่วยเอดส์ได้รับอนุมัติรายชื่อตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ การ

กระทำของคู่กรณีดังกล่าวจึงเป็นการเบิกเงินให้กับผู้ป่วยเอดส์ซึ่งยังไม่มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ รวมเป็นเงิน ๓๐๖,๐๐๐ บาท

๓. การเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้กับผู้ที่ไม่มีสัญชาติไทย ตามระเบียบกระทรวง มหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์ฯ ข้อ ๔ กำหนดว่า ผู้สูงอายุ หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุ เกินหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติไทย และผู้สูงอายุซึ่งได้รับการอนุมัติรายชื่อจากผู้บริหารท้องถิ่น จึงเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพ และตามข้อ ๑๓ ได้กำหนดให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ มี สิทธิรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพนับแต่วันที่ได้รับอนุมัติรายชื่อจากผู้บริหารท้องถิ่น จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๑ ยอมรับว่า ได้ทำบันทึกขออนุมัติเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์ฯ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ให้กับ ผู้สูงอายุที่มีสัญชาติจีน ปรากฏตามใบสำคัญคนต่างด้าวและสำเนาทะเบียนบ้านที่ระบุว่ามีสัญชาติจีน จำนวน ๔ คน ดังนี้

(๑) นาย จ. ตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๒๐๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ จำนวน ๑,๘๐๐ บาท และฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๑๙๐๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๔,๒๐๐ บาท

(๒) นาย ล. ตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๕๘๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๙ จำนวน ๑,๒๐๐ บาท และฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๑๙๐๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๓,๘๐๐ บาท

(๓) นาง ช. ตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๑๙๐๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๒,๕๐๐ บาท

(๔) นาย ส. ตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๑๙๐๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๓,๐๐๐ บาท และฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๒๗๒๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๓,๐๐๐ บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๙,๕๐๐ บาท โดยมีคู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๔ ลงลายมือชื่อเห็นควรพิจารณา อนุมัติในหนังสือขออนุมัติเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์ฯ คู่กรณีที่ ๓ ลงลายมือชื่อในฐานะผู้เบิก และคู่กรณีที่ ๕ รองนายกเทศมนตรี ปฏิบัติหน้าที่แทนนายกเทศมนตรี ลงลายมือชื่อในฐานะเป็นผู้อนุมัติให้เบิกจ่าย ได้ ตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๕๘๒/๒๕๕๐ คู่กรณีที่ ๖ นายกเทศมนตรี ลงลายมือชื่อในฐานะผู้อนุมัติให้ เบิกจ่ายได้ ตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๒๐๕/๒๕๕๐ เลขที่ ๑๙๐๐/๒๕๕๐ เลขที่ ๑๙๐๑/๒๕๕๐ เลขที่ ๑๙๐๔/๒๕๕๐ เลขที่ ๑๙๐๕/๒๕๕๐ และเลขที่ ๒๗๒๒/๒๕๕๐

การที่คู่กรณีที่ ๑ ทำบันทึกขออนุมัติเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์ฯ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ให้กับผู้สูงอายุที่มีสัญชาติจีน รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๙,๕๐๐ บาท โดยคู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๔ ลงลายมือชื่อ เห็นควรพิจารณาอนุมัติในหนังสือขออนุมัติเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์ฯ คู่กรณีที่ ๓ ลงลายมือชื่อในฐานะผู้เบิก และคู่กรณีที่ ๕ ปฏิบัติหน้าที่แทนนายกเทศมนตรี ลงลายมือชื่อในฐานะเป็นผู้อนุมัติให้เบิกจ่ายได้ และ

คู่กรณีที่ ๖ นายกเทศมนตรี ลงลายมือชื่อในฐานะผู้อนุมัติให้เบิกจ่ายได้ตามฎีกาเบิกเงิน นั้น เป็นการเบิกจ่ายเงินให้กับผู้สูงอายุซึ่งไม่มีสิทธิได้รับเงิน จำนวน ๑๙,๕๐๐ บาท ซึ่งตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์ฯ ข้อ ๔ ได้กำหนดว่า ผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเงินจะต้องเป็นผู้สูงอายุที่มีสัญชาติไทย ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๕๔ ที่กำหนดให้การเบิกจ่ายเงินอุดหนุนต้องปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทย และข้อ ๖๗ ที่กำหนดว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจ่ายเงินได้แต่เฉพาะที่กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือหนังสือสั่งการกระทรวง มหาดไทยกำหนดไว้

ดังนั้น การกระทำความผิดกล่าวของคู่กรณีที่ ๑ ถึงคู่กรณีที่ ๖ จึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์ฯ ข้อ ๔ และข้อ ๑๓ และระเบียบกระทรวง มหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๕๔ และข้อ ๖๗ โดยมีขอบ

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ ถึงคู่กรณีที่ ๖ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ ถึงคู่กรณีที่ ๖ ที่ได้ดำเนินการเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ย้อนหลังให้กับผู้สูงอายุซึ่งยังไม่มีสิทธิได้รับเงิน ในช่วงเดือนตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๓๕๒ คน เป็นเงิน ๑,๐๕๖,๐๐๐ บาท และเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ย้อนหลังให้กับผู้ป่วยซึ่งยังไม่มีสิทธิได้รับเงินในช่วงเดือนตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๐ จำนวน ๕๑ คน เป็นเงิน ๓๐๖,๐๐๐ บาท รวมทั้งเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุที่ไม่มีสัญชาติไทย จำนวน ๔ คน เป็นเงิน ๑๙,๕๐๐ บาท นั้น เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่เทศบาลเมือง รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๓๘๑,๕๐๐ บาท

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ ถึงคู่กรณีที่ ๖ ได้กระทำโดยจงใจ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การขออนุมัติเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ย้อนหลังให้กับผู้สูงอายุก่อนจะได้รับการอนุมัติรายชื่อจากผู้บริหารท้องถิ่นให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ฯ การขออนุมัติเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ย้อนหลังให้กับผู้ป่วยเอดส์ก่อนจะได้รับการอนุมัติจากผู้บริหารท้องถิ่น และการขออนุมัติเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ให้กับผู้สูงอายุที่ไม่มีสัญชาติไทย นั้น คู่กรณีที่ ๑ ได้ยอมรับว่า ได้มีการจัดทำบันทึกขออนุมัติเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์ฯ ซึ่งคู่กรณีที่ ๓ ได้ลงนามในฐานะผู้เบิก โดยมีคู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๔ ลงลายมือชื่อเห็นควรพิจารณาอนุมัติในหนังสือขออนุมัติ

เบิกจ่าย คู่กรณีที่ ๕ เป็นผู้อนุมัติเบิกในบางฎีกา และคู่กรณีที่ ๖ เป็นผู้อนุมัติเบิก คู่กรณีที่ ๑ ถึงคู่กรณีที่ ๖ ก็ให้ถ้อยคำยอมรับ มาโดยตลอดว่า มีหน้าที่และได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กล่าวมา จึงเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ถึงคู่กรณีที่ ๖ รู้หรือควรรู้ได้ว่า การเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพย้อนหลังให้กับผู้สูงอายุ ผู้ป่วยเอดส์ และให้กับผู้สูงอายุที่ไม่มีสัญชาติไทย ไม่สามารถทำได้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์ฯ การกระทำความผิดกล่าวของคู่กรณีที่ ๑ ถึงคู่กรณีที่ ๖ จึงเป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจแล้ว

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง

ส่วนคู่กรณีที่ ๕ และคู่กรณีที่ ๖ ได้กระทำในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชา เนื่องจากเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่อนุมัติ อนุญาต รับรอง ให้ความเห็นชอบ ที่ได้กระทำไปเกี่ยวกับเรื่องการรับจ่าย อันเป็นผลต่อเงินของรัฐ ซึ่งรวมถึงผู้ได้รับมอบอำนาจตามกฎหมายหรือระเบียบด้วย ตามระเบียบฯ ข้อ ๓ โดยคู่กรณีที่ ๕ รองนายกเทศมนตรี ปฏิบัติหน้าที่แทนนายกเทศมนตรี เป็นผู้อนุมัติให้เบิกจ่ายได้ ตามฎีกาเบิกเงิน เลขที่ ๓๐๓๓/๒๕๕๐ และเลขที่ ๕๘๒/๒๕๕๐ ส่วนคู่กรณีที่ ๖ เป็นผู้อนุมัติให้เบิกจ่ายเงินได้ ตามฎีกาเบิกเงิน เลขที่ ๑๙๐๕/๒๕๕๐ เลขที่ ๒๐๕/๒๕๕๐ เลขที่ ๑๙๐๐/๒๕๕๐ เลขที่ ๑๙๐๑/๒๕๕๐ เลขที่ ๑๙๐๔/๒๕๕๐ เลขที่ ๑๙๐๕/๒๕๕๐ และเลขที่ ๒๗๒๒/๒๕๕๐ ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๕ และคู่กรณีที่ ๖ จึงเป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง

ประเด็นที่ ๒ คู่กรณีที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่จ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และทำหลักฐานการจ่ายเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ เป็น “เจ้าหน้าที่” ตามระเบียบฯ ข้อ ๓ ดังที่ได้วินิจฉัยไว้ในประเด็นที่ ๑ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ มีหน้าที่จ่ายเงิน หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ได้รับการแต่งตั้งจากนายกเทศมนตรี ตามคำสั่งเทศบาลเมือง ที่ ๒๑๓/๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ รับ-จ่าย เงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ให้เป็นผู้มีหน้าที่นำเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ และ

ผู้ป่วยเอดส์ ไปจ่ายให้แก่ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ ตามรายชื่อที่ได้รับการอนุมัติในแต่ละครั้งที่มีการเบิกจ่าย และรวบรวมหลักฐานการรับเงินสงเคราะห์เพื่อจัดส่งให้กองคลังตรวจสอบ ดังนั้น คู่กรณี ที่ ๑ จึงมีหน้าที่จ่ายเงินตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณี ที่ ๑ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณี ที่ ๑ ซึ่งมีหน้าที่ในการจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามรายชื่อที่ได้รับการอนุมัติจากผู้บริหารเทศบาลเมือง มีพฤติการณ์ในการจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ ดังนี้

๑. การจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ตำบล ค. งวดที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๙ และงวดที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ คู่กรณี ที่ ๑ ได้ให้การยอมรับตามหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงตามแบบ วค.๑ หนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และในการชี้แจงแถลงด้วยวาจาว่า ได้เบิกจ่ายเงินให้กับผู้สูงอายุรายนางสาว จ. ไปจริง แต่จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า นางสาว จ. ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ได้เสียชีวิตไปแล้วเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ และทายาทของนางสาว จ. ยืนยันว่า ไม่เคยได้รับเงินจากเทศบาลเมืองแต่อย่างใด ดังนั้น ลายพิมพ์นิ้วมือที่ปรากฏตามใบสำคัญรับเงินที่แนบฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๕๘๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๙ จำนวน ๑,๒๐๐ บาท และที่แนบฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๑๙๐๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๓,๘๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๕,๐๐๐ บาท จึงมิใช่ลายพิมพ์นิ้วมือของนางสาว จ. พฤติการณ์จึงเชื่อได้ว่า คู่กรณี ที่ ๑ เป็นผู้นำเงินของทางราชการไป และทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จโดยปลอมลายพิมพ์นิ้วมือที่ระบุว่าเป็นของผู้รับเงินลงในหลักฐานการรับเงิน ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อว่าผู้มีสิทธิได้รับเงิน จำนวน ๕,๐๐๐ บาท จริง แม้จะมีการนำส่งเงินคืนแล้วก็ตาม แต่ก็เป็นการนำส่งคืนภายหลังจากที่มีข้อทักท้วงจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

๒. การจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ตำบล จ. งวดที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ คู่กรณี ที่ ๑ ยอมรับว่า ได้ใส่ชื่อนาง ม. ในใบสำคัญรับเงินแล้วนำไปเบิกเงินตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๒๐๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ จำนวน ๑,๘๐๐ บาท ซึ่งมีลายพิมพ์นิ้วมือของผู้รับเงินปรากฏในหลักฐานการรับเงินด้วย ซึ่งในขณะนั้นนาง ม. ยังไม่มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เพราะเทศบาลเมืองได้ประกาศรายชื่อเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ซึ่งจะให้นาง ม. มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ฯ ตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๔๙ เป็นต้นไป แม้คู่กรณี ที่ ๑ จะอ้างว่า เข้าใจว่านาง ม. มีสิทธิรับเงินก่อนแล้วตามประกาศรายชื่อก็ตาม แต่เพียงการประกาศรายชื่อไม่อาจถือได้ว่าเป็นการอนุมัติให้มีสิทธิได้รับเงินแล้ว ซึ่งไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์ฯ ข้อ ๘ (๒) และยังปรากฏข้อเท็จจริงอีกว่า คู่กรณี ที่ ๑ ได้จ่ายเงิน จำนวน ๑,๒๐๐ บาท ให้กับนาง ม. อีกครั้งตามใบสำคัญรับเงิน

ตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๕๘๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นการจ่ายเงินซ้ำซ้อนกับครั้งแรก และคู่กรณีก็ได้ให้การยอมรับ รวมเงินที่คู่กรณีที่ ๑ จ่ายให้นางมณีฯ ทั้งสองฎีกา เป็นเงิน ๓,๐๐๐ บาท แต่นาง ม. ยืนยันว่าได้รับเงิน เพียง ๑,๒๐๐ บาท ตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๕๘๒/๒๕๕๐ ส่วนเงินจำนวน ๑,๘๐๐ บาท ตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๒๐๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ นั้น ไม่ได้รับ การกระทำ ของคู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นการทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จ เป็นเงิน ๑,๘๐๐ บาท

นอกจากนี้ในการจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ งวดที่ ๒ และเงินตกเบิกจากการปรับอัตราเบี้ยยังชีพ คู่กรณีที่ ๑ ยอมรับว่า ได้จ่ายให้กับนาง ม. ตามฎีกาเบิกเงิน เลขที่ ๑๙๐๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ไปเป็นเงิน ๔,๒๐๐ บาท ทั้งที่นาง ม. มีสิทธิได้รับเงิน งวดที่ ๒ ตั้งแต่เดือนเมษายนถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๐ เพียง ๓,๐๐๐ บาท และเงินตกเบิกตั้งแต่ เดือนธันวาคม ๒๕๔๙ ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๕๐ อีก ๘๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๓,๘๐๐ บาท ดังนั้น การ จ่ายเงินในกรณีนี้จึงเกินกว่าสิทธิที่นาง ม. พึงจะได้รับ เป็นเงิน ๔๐๐ บาท

๓. การจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตกเบิกล้าง และเงินงวดที่ ๒ ตามบัญชี รายชื่อผู้สูงอายุที่มีสิทธิรับเงิน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๘ และปี ๒๕๔๙ ตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๑๙๐๐/ ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ให้กับนางสาว จ. และนาง ส. ได้รับคนละ ๓,๘๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๗,๖๐๐ บาท และการจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ของตำบล จ. ตำบล ค. และตำบล พ. ระหว่างวันที่ ๒๘ - ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๑๙๐๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ให้กับนาง ง. และนาง จ. ได้รับคนละ ๔,๒๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๘,๔๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๖,๐๐๐ บาท นั้น คู่กรณีที่ ๑ ได้นำรายชื่อผู้สูงอายุทั้ง ๔ คน ดังกล่าวซึ่งเป็นผู้สมัคร ขอรับเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุรายใหม่และยังไม่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกให้ได้รับเงินเบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุจากคณะกรรมการคัดเลือกฯ มาแทนที่รายชื่อผู้สูงอายุที่มีชื่ออยู่เดิมแต่ไม่ได้มารับเงิน โดยแก้ไข เพิ่มเติมใบสำคัญรับเงินด้วยการลบรายชื่อผู้สูงอายุเดิมที่ไม่มารับเงินออก จากนั้นเพิ่มเติมรายชื่อผู้สูงอายุทั้ง ๔ คน ดังกล่าวเข้าไปแทนที่ เพื่อให้เชื่อว่าผู้สูงอายุทั้ง ๔ คน เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินจริง ทั้งที่ทราบอยู่แล้ว ว่า หากกรณีผู้สูงอายุรายใดไม่มารับเงินหรือกรณีเงินเหลือไม่ว่าด้วยสาเหตุผู้สูงอายุถึงแก่กรรมหรือขาด คุณสมบัติหรือด้วยเหตุใดก็ตาม ต้องนำเงินส่งคืนคลังพร้อมกับส่งใบสำคัญรับเงินให้กองคลังเพื่อ ประกอบการตรวจสอบและดำเนินการระงับการจ่ายเงินแล้วให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาเลื่อนผู้มีสิทธิ ได้รับเงินในบัญชีรายชื่อลำดับถัดไปเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินแทน แม้คู่กรณีที่ ๑ จะอ้างว่า รายชื่อทั้ง ๔ คน เป็นรายชื่อที่ได้รับการอนุมัติโดยอยู่ในบัญชีสำรอนั้นเป็นการอ้างโดยปราศจากหลักฐาน จึงไม่อาจรับฟังเพื่อ ปฏิเสธความรับผิดชอบได้

๔. การจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๘ ปี ๒๕๔๙ และปี ๒๕๕๐ งวดที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ และวันที่ ๒๖ - ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ และงวดที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๘ - ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ คูณกรณีที่ ๑ ได้นำรายชื่อผู้สูงอายุซึ่งไม่ได้อยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินเข้ามาเพิ่มเติมในบัญชีผู้มีสิทธิรับเงินแทนที่รายชื่อผู้สูงอายุที่ผ่านการพิจารณาคัดเลือกจากคณะกรรมการคัดเลือกฯ แล้ว จำนวน ๒๑ คน แต่เสียชีวิตลง แล้วนำไปเบิกจ่ายเงินรวมเป็นเงิน ๑๑๓,๐๐๐ บาท ทั้งที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์ฯ หากมีผู้สูงอายุที่เสียชีวิตหรือขาดคุณสมบัติ คูณกรณีที่ ๑ จะต้องดำเนินการระงับการจ่ายแล้วให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาเลื่อนผู้มีสิทธิได้รับเงินในบัญชีลำดับถัดไปให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินแทน การจ่ายเงินกรณีนี้จึงไม่ถูกต้องตามระเบียบและความเป็นจริง เป็นเงิน ๑๑๓,๐๐๐ บาท

การกระทำดังกล่าวของคูณกรณีที่ ๑ เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์ฯ ข้อ ๔ ข้อ ๘ และข้อ ๑๓ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๕๔ ข้อ ๖๗ ข้อ ๗๓ และข้อ ๗๖ โดยมีขอบ และเป็นการทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จ

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคูณกรณีที่ ๑ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คูณกรณีที่ ๑ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบและทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จ โดยการปลอมลายพิมพ์นิ้วมือของนางสาว จ. ในใบสำคัญรับเงิน ทั้งที่ผู้มีสิทธิรับเงินสงเคราะห์ได้เสียชีวิตไปแล้ว ใส่ชื่อนาง ม. ในใบสำคัญรับเงินก่อน ที่จะได้รับอนุมัติให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินจากเทศบาลเมือง แล้วปลอมลายพิมพ์นิ้วมือของผู้รับเงินในหลักฐานการรับเงินเพื่อนำเงินไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว และทำหลักฐานการจ่ายเกินกว่าสิทธิที่นาง ม. พึงจะได้รับ แก่ไขเพิ่มเติมใบสำคัญรับเงินด้วยการลบรายชื่อผู้สูงอายุที่ไม่มารับเงินออกแล้วเพิ่มเติมรายชื่อผู้สูงอายุที่ยังไม่ผ่านการคัดเลือกจากคณะกรรมการฯ เข้าเป็นผู้มีสิทธิรับเงินแทนผู้สูงอายุรายเดิม รวมทั้งนำรายชื่อผู้สูงอายุที่ไม่มีสิทธิรับเงินสงเคราะห์เข้ามาแทนที่รายชื่อผู้สูงอายุที่ผ่านการพิจารณาคัดเลือกจากคณะกรรมการคัดเลือกฯ แล้วแต่เสียชีวิตลง นั้น เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่เทศบาลเมืองรวมเป็นเงิน ๑๓๖,๒๐๐บาท

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คูณกรณีที่ ๑ ได้กระทำโดยจงใจหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คูณกรณีที่ ๑ ยอมรับโดยตลอดว่า ได้รับมอบหมายจากนายกเทศมนตรีให้เป็นผู้มีหน้าที่นำเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจ่ายให้แก่ผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ ตามรายชื่อที่ได้รับการอนุมัติในแต่ละครั้งที่มีการจ่ายเงิน เบิกถอนเงินสด จัดทำรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงิน ขอ

อนุมัติเบิกจ่ายเงิน และรวบรวมหลักฐานการรับเงินเพื่อจัดส่งให้กองคลังตรวจสอบ คู่กรณี ที่ ๑ ซึ่งทราบดีว่าตนเป็นเจ้าของหนี้ มีหน้าที่จ่ายเงินจึงต้องรู้หรือควรรู้ว่าการจ่ายเงิน และการรวบรวมหลักฐานในการจ่ายเงินจะต้องปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ แต่กลับทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จ โดยการปลอมลายพิมพ์นิ้วมือของนางสาว จ. ในใบสำคัญรับเงิน ทั้งที่ผู้มีสิทธิรับเงินได้เสียชีวิตไปแล้ว ใส่ชื่อนาง ม. ในใบสำคัญรับเงิน ก่อนจะได้รับอนุมัติให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินจากเทศบาลเมือง แล้วนำเงินไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว ทำการแก้ไขเพิ่มเติมใบสำคัญรับเงินด้วยการลบรายชื่อผู้สูงอายุที่ไม่มารับเงินออก แล้วเพิ่มเติมรายชื่อผู้สูงอายุที่ยังไม่ผ่านการคัดเลือกจากคณะกรรมการฯ เข้าเป็นผู้มีสิทธิรับเงินแทนผู้สูงอายุเดิม นำรายชื่อผู้สูงอายุที่ไม่มีสิทธิรับเงินสงเคราะห์เข้ามาแทนรายชื่อผู้สูงอายุที่ผ่านการคัดเลือกแต่เสียชีวิตลง และทำการแก้ไขเพิ่มเติมใบสำคัญรับเงินด้วยการลบรายชื่อผู้สูงอายุที่เสียชีวิตออก แล้วเพิ่มรายชื่อผู้สูงอายุที่ไม่ได้อยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินเข้ามาแทน การกระทำความผิดกล่าวของคู่กรณี ที่ ๑ จึงเป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จแล้ว

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณี ที่ ๑ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง

ประเด็นที่ ๓ คู่กรณี ที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงิน ทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณี ที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณี ที่ ๑ เป็น “เจ้าหน้าที่” ตามระเบียบฯ ข้อ ๓ ดังที่ได้วินิจฉัยไว้ในประเด็นที่ ๑ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณี ที่ ๑ มีหน้าที่เบิกเงิน หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณี ที่ ๑ ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการคัดเลือกผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ เพื่อรับเบี้ยยังชีพ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ตามคำสั่งเทศบาลเมือง ที่ ๓๓๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ และเป็นผู้จัดทำรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินและบันทึกขออนุมัติเบิกจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คู่กรณี ที่ ๑ จึงเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในขั้นตอนการเบิกเงินซึ่งเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการจัดทำและรับรองเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อเสนอคำขอเบิกต่อผู้มีอำนาจ ดังนั้น คู่กรณี ที่ ๑ จึงมีหน้าที่เบิกเงินตามระเบียบฯ ข้อ ๒๖ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณี ที่ ๑ ทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ซึ่งมีหน้าที่ในการเบิกเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ มีพฤติการณ์ในการทำหลักฐานการเบิกเงิน ดังนี้

๑. การเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ตำบล ค. งวดที่ ๑ คู่กรณีที่ ๑ ได้ขออนุมัติเบิกเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตามบันทึกข้อความ กองสวัสดิการสังคม ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ และการเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ตำบล ค. งวดที่ ๒ คู่กรณีที่ ๑ ได้ขออนุมัติเบิกเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตามบันทึกข้อความ งานสังคมสงเคราะห์ กองสวัสดิการสังคม ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ซึ่งในการขออนุมัติเบิกเงินทั้ง ๒ งวดดังกล่าว มีรายชื่อนางสาว จ. ผู้มีสิทธิรับเงินสงเคราะห์รวมอยู่ด้วย แต่จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า นางสาว จ. ได้เสียชีวิตไปแล้วเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ และทายาทของนางสาว จ. ยืนยันว่า ไม่เคยได้รับเงินจากเทศบาลเมืองแต่อย่างใด และในการจ่ายเงินปรากฏลายพิมพ์นิ้วมือของนางสาว จ. ในใบสำคัญรับเงิน ซึ่งเป็นหลักฐานที่ใช้ประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๕,๐๐๐ บาท พฤติการณ์จึงเชื่อได้ว่า คู่กรณีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้จัดทำบันทึกขออนุมัติเบิกจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เป็นผู้จัดทำรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงิน รวมทั้งเป็นผู้เกี่ยวข้องในขั้นตอนการจัดทำและรับรองเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อเสนอคำขอเบิกต่อผู้มีอำนาจ ได้ปลอมลายมือชื่อนางสาว จ. ซึ่งเสียชีวิตไปแล้ว การกระทำดังกล่าวของคู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นการทำหลักฐานการเบิกเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นเท็จ

๒. การเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ตำบล จ. งวดที่ ๑ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง ม. เป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ตามบัญชีรายชื่อที่เทศบาลเมืองได้ประกาศเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ซึ่งนาง ม. จะมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๔๙ เป็นต้นไป การที่คู่กรณีที่ ๑ ใส่ชื่อนาง ม. ในใบสำคัญรับเงินแล้วนำไปเบิกเงินตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๒๐๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ รายนาง ม. จำนวน ๑,๘๐๐ บาท และมีลายพิมพ์นิ้วมือของผู้รับเงินปรากฏในหลักฐานการรับเงินด้วย ทั้งที่นาง ม. ยังไม่มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ แม้คู่กรณีที่ ๑ จะอ้างว่า เข้าใจว่านาง ม. มีสิทธิรับเงินก่อนแล้วตามประกาศรายชื่อก็ตาม และยังปรากฏข้อเท็จจริงอีกว่า คู่กรณีที่ ๑ ได้เบิกจ่ายเงิน จำนวน ๑,๒๐๐ บาท ให้กับนาง ม. อีกครั้งตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๕๘๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นการจ่ายเงินซ้ำซ้อนกับครั้งแรก โดยคู่กรณีเองก็ให้การยอมรับ และนาง ม. ยืนยันว่า ได้รับเงินเพียง ๑,๒๐๐ บาท ทำให้เชื่อได้ว่า คู่กรณีที่ ๑ ได้ยักยอกเงิน จำนวน ๑,๘๐๐ บาท ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นการทำหลักฐานการเบิกเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นเท็จ

นอกจากนี้ในการเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ งวดที่ ๒ และเงินตกเบิกจากการปรับอัตราเบี้ยยังชีพ คู่กรณีที่ ๑ ยอมรับว่า ได้เบิกจ่ายให้กับนาง ม. เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ไปเป็นเงิน ๔,๒๐๐ บาท ทั้งที่นาง ม. มีสิทธิได้รับเงินงวดที่ ๒ ตั้งแต่เดือน เมษายนถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๐ จำนวน ๓,๐๐๐ บาท และเงินตกเบิกตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๔๙ ถึงเดือน มีนาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๘๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๓,๘๐๐ บาท ดังนั้น การทำหลักฐานการเบิกในกรณีนี้จึงไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงเพราะเกินกว่าสิทธิที่นาง ม. พึงจะได้รับ เป็นเงิน ๔๐๐ บาท การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ จึงถือเป็นการทำหลักฐานการเบิกเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นเท็จ

๓. การเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตกเบิกย้อนหลังและเงินงวดที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๘ และปี ๒๕๔๙ ตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๑๙๐๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๑๙๐๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ คู่กรณีที่ ๑ ได้นำรายชื่อผู้สูงอายุ จำนวน ๔ คน ได้แก่ นาง ง. นาง จ. นางสาว จ. และนาย ส. ซึ่งเป็นผู้สมัครขอรับเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุรายใหม่และยังไม่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกเข้ามาแทนที่รายชื่อผู้สูงอายุที่มีรายชื่ออยู่เดิม โดยคู่กรณีที่ ๑ ได้แก้ไขเพิ่มเติมใบสำคัญรับเงินซึ่งเป็นหลักฐานประกอบฎีกาเบิกเงิน ด้วยการลบรายชื่อผู้สูงอายุเดิมที่ไม่มารับเงินออก จากนั้นเพิ่มเติมรายชื่อผู้สูงอายุทั้ง ๔ คน ดังกล่าวเข้าไปแทนที่เพื่อให้เชื่อว่าผู้สูงอายุทั้ง ๔ คน เป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์จริง รวมเป็นเงิน ๑๖,๐๐๐ บาท แม้คู่กรณีที่ ๑ จะอ้างว่ารายชื่อทั้ง ๔ คนนี้ เป็นรายชื่อที่ได้รับการอนุมัติโดยอยู่ในบัญชีสำรอนั้น ก็เป็นการอ้างโดยปราศจากหลักฐานยืนยัน จึงไม่อาจรับฟังเพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบได้ การกระทำดังกล่าวของคู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นการทำหลักฐานการเบิกเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นเท็จ

๔. การเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๘ ปี ๒๕๔๙ และปี ๒๕๕๐ งวดที่ ๑ ตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๒๐๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ และงวดที่ ๒ ตามฎีกาเบิกเงินเลขที่ ๔๘๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๙ คู่กรณีที่ ๑ ได้นำรายชื่อผู้สูงอายุซึ่งไม่ได้อยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงิน เข้ามาเพิ่มเติมในบัญชีผู้มีสิทธิรับเงินแทนที่รายชื่อผู้สูงอายุที่ผ่านการพิจารณาคัดเลือกจากคณะกรรมการคัดเลือกฯ แล้วแต่เสียชีวิตลง จำนวน ๒๑ คน แล้วไปดำเนินการจัดทำบันทึกขออนุมัติเบิกจ่ายเงินรวมเป็นเงิน ๑๑๓,๐๐๐ บาท การทำหลักฐานในการเบิกเงินกรณีนี้จึงไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง ถือเป็นการทำหลักฐานการเบิกเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นเท็จ

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ ที่ทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ โดยปลอมลายพิมพ์นิ้วมือของนางสาว จ. ซึ่งได้เสียชีวิตไปแล้วลงในใบสำคัญรับเงิน ใส่ชื่อนาง ม. ในใบสำคัญรับเงิน ก่อนที่จะได้รับอนุมัติให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินจากเทศบาลเมือง แล้วนำเอกสารดังกล่าวไปเบิกเงินและปลอมลายพิมพ์นิ้วมือของผู้รับเงินในหลักฐานการรับเงินเพื่อนำเงินนั้นไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว และทำหลักฐานเบิกเงินเกินกว่าสิทธิที่นาง ม. พึงจะได้รับ แก้ไขเพิ่มเติมใบสำคัญรับเงินด้วยการลบรายชื่อผู้สูงอายุที่ไม่มารับเงินออกแล้วเพิ่มเติมรายชื่อผู้สูงอายุที่ยังไม่ผ่านการคัดเลือกจากคณะกรรมการฯ เข้าเป็นผู้มีสิทธิรับเงินแทนผู้สูงอายุเดิม จำนวน ๔ คน และเพิ่มเติมรายชื่อผู้สูงอายุที่ไม่ได้อยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินเข้ามาแทนที่รายชื่อผู้สูงอายุที่ผ่านการพิจารณาคัดเลือกจากคณะกรรมการคัดเลือกฯ แล้ว แต่เสียชีวิตลงจำนวน ๒๑ คน แล้วไปดำเนินการจัดทำบันทึกขออนุมัติเบิกจ่ายเงิน นั้น เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่เทศบาลเมือง รวมเป็นเงิน ๑๓๖,๒๐๐ บาท

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ ได้กระทำโดยจงใจ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ซึ่งมีหน้าที่เบิกเงินโดยเป็นผู้จัดทำรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินและบันทึกขออนุมัติเบิกจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ต้องรู้หรือควรรู้ว่าการเบิกเงิน และการรวบรวมหลักฐานในการเบิกเงินจะต้องปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ แต่กลับทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จโดยการปลอมลายพิมพ์นิ้วมือของนางสาว จ. ลงในใบสำคัญรับเงินที่แนบตามฎีกาเบิกจ่ายเงิน ทั้งที่ผู้รับเงินได้เสียชีวิตไปแล้ว รวมทั้งทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จโดยใส่ชื่อนาง ม. ในใบสำคัญรับเงิน ก่อนจะได้รับอนุมัติให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินจากเทศบาลเมือง แล้วนำเอกสารดังกล่าวไปเบิกเงินเพื่อใช้ประโยชน์ส่วนตัว แก้ไขเพิ่มเติมใบสำคัญรับเงินซึ่งเป็นหลักฐานประกอบฎีกาเบิกเงินด้วยการลบรายชื่อผู้สูงอายุที่ไม่มารับเงินออก แล้วเพิ่มเติมรายชื่อผู้สูงอายุที่ยังไม่ผ่านการคัดเลือกจากคณะกรรมการฯ เข้าเป็นผู้มีสิทธิรับเงินแทนผู้สูงอายุเดิม ทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จโดยนำรายชื่อผู้สูงอายุที่ไม่ได้อยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินเข้ามาเพิ่มแทนรายชื่อผู้สูงอายุที่ผ่านการคัดเลือกแต่เสียชีวิตลง แล้วนำไปเบิกเงินให้แก่ผู้สูงอายุ การกระทำดังกล่าวของคู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นการจงใจทำหลักฐานการเบิกเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นเท็จ แล้ว

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๖ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และ

ข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณ และการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณี ที่ ๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วย วินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนี้

๑.๑ ประเด็นที่ ๑ เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ในฐานะ เจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับ หน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่ง กำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน

๑.๒ ประเด็นที่ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ในฐานะ เจ้าหน้าที่มีหน้าที่จ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับ หน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ และเป็น ความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ในฐานะเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จ่ายเงิน ทำหลักฐาน การจ่ายเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดตามระเบียบ หลายข้อ ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ใช้ระเบียบข้อที่มีโทษปรับทางปกครองชั้นสูงสุดลงโทษ แก่ผู้กระทำความผิด แต่ความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง และข้อ ๒๕ ประกอบ ข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง มีอัตราโทษปรับทางปกครองเท่ากัน จึงต้องใช้ระเบียบฯ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรค หนึ่ง ซึ่งเป็นบทเฉพาะลงโทษแก่คู่กรณี โดยต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับ เงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน

๑.๓ ประเด็นที่ ๓ เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๖ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ในฐานะ เจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงิน ทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับ ทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน

การกระทำของคู่กรณี ที่ ๑ เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน จึงต้องรับโทษปรับทางปกครอง ตามระเบียบข้อที่กำหนดว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทุกข้อ ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๓ เมื่อพิจารณาถึง พฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้วเห็นว่า แม้คู่กรณีมีพฤติการณ์ทุจริต มี ความเสียหายเป็นจำนวนเงินสูง แต่ก็เป็นการซ้ำซากการซ้ำผู้บ่อย และได้ให้ความร่วมมือในการพิจารณา จึง กำหนดโทษปรับทางปกครองกรณีกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง เท่ากับ เงินเดือน ๑๐ เดือน กำหนดโทษปรับทางปกครองกรณีกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง เท่ากับเงินเดือน ๑๐ เดือน และกำหนดโทษปรับทางปกครองกรณีกระทำความผิดตาม

ระเบียบฯ ข้อ ๒๖ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง เท่ากับเงินเดือน ๑๐ เดือน รวมปรับทางปกครองคู่กรณีที่ ๑ ตามระเบียบฯ รวม ๓ ข้อ เท่ากับเงินเดือน รวม ๓๐ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๘,๓๖๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๒๕๐,๘๐๐ บาท (สองแสนห้าหมื่นแปดร้อยบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๔,๑๘๐ บาท (สี่พันหนึ่งร้อยแปดสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีที่ ๑ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๒. การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วย วินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๙ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๒๗,๑๗๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๒๔๔,๕๓๐ บาท (สองแสนสี่หมื่นสี่พันห้าร้อยสามสิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละ ๑๐,๑๙๐ บาท (หนึ่งหมื่นหนึ่งร้อยเก้าสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีที่ ๒ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๓. การกระทำของคู่กรณีที่ ๓ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วย วินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือน ตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๑๐ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๔๑,๑๔๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๔๑๑,๔๐๐ บาท (สี่แสนหนึ่งหมื่นหนึ่งพันสี่ร้อยบาท) โดยเรียกให้คู่กรณีที่ ๓ ชำระค่าปรับทั้งจำนวนในคราวเดียวกัน เนื่องจากพ้นสถานะเจ้าหน้าที่แล้ว โดยให้ชำระที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับ หนังสือเรียกชำระเงินค่าปรับทางปกครอง

๔. การกระทำของคู่กรณีที่ ๔ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๑๐ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๒๙,๗๖๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๒๙๗,๖๐๐ บาท (สองแสนเก้าหมื่นเจ็ดพันหกร้อยบาท) โดยให้หน่วยงาน ที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละ ๘,๒๗๐ บาท (แปดพันสองร้อยเจ็ดสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีที่ ๔ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๕. การกระทำของคู่กรณีที่ ๕ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และได้กระทำในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชา ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๑๒ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๒๕,๔๕๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๓๐๕,๔๐๐ บาท (สามแสนห้าพันสี่ร้อยบาท) โดยเรียกให้คู่กรณีที่ ๕ ชำระค่าปรับทั้งจำนวนในคราวเดียวกัน เนื่องจากพ้นสถานะเจ้าหน้าที่แล้ว โดยให้ชำระที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับหนังสือเรียกชำระเงินค่าปรับทางปกครอง

๖. การกระทำของคู่กรณีที่ ๖ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และได้กระทำในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชา ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้ว จึงกำหนดโทษ

ปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๑๒ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๔๖,๒๘๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๕๕๕,๓๖๐ บาท (ห้าแสนห้าหมื่นห้าพันสามร้อยหกสิบบาท) โดยเรียกให้คู่กรณี ที่ ๖ ชำระค่าปรับทั้งจำนวนในคราวเดียวกัน เนื่องจากพ้นสถานะเจ้าหน้าที่แล้ว โดยให้ชำระ ที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่า ได้รับหนังสือเรียกชำระเงินค่าปรับทางปกครอง

ศาสตราจารย์พิเศษชัยสิทธิ์	ตราชูธรรม	ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายปิยะพันธุ์	นิมมานเหมินท์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางอุไร	ร่มโพธิ์หยก	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางจิรพร	มีหลี่สวัสต์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายกรพจน์	อัศวินวิจิตร	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน